

Familie Harteveld:

Al generaties verbonden aan de Woudselaan

Arie Harteveld is geboren en getogen aan de Woudselaan in Den Hoorn en woont er nu nog steeds. Hij werd op 24 april 1932 als derde kind geboren in het gezin van Wim en Truitje Harteveld, dat aan de Woudselaan 11 woonde. Het gezin groeide uit tot zeven jongens en twee meisjes. In 1959 trouwde Arie met Bep. Samen kregen ze drie jongens: “Onze oudste zoon Wilbert woont nu aan de Lotsweg, Marco woont aan de Woudselaan 39 waar eerst mijn ouders woonden, en Arthur woont aan de Woudselaan 9. Ze zijn allemaal gelukkig getrouwd en hebben allemaal ook drie kinderen.”

Door de aderen van de familie Harteveld stroomt ondernemersbloed. “Mijn vader had een boerenbedrijf, waarvan de melk langs de deur werd verkocht. Dit werd later overgenomen door mijn broer Kees.” Zelf heeft Arie een aannemersbedrijf in grond-, weg- en waterbouw, wat inmiddels wordt voortgezet door zijn zoons. “Broer Wim nam de boerderij over en verhuisde later met het bedrijf naar de Alblasserwaard. Mijn broer Gerrit had een garagebedrijf en woont ook nog aan de Woudselaan evenals zijn zoon. Broer Cornelis had een schildersbedrijf en mijn broer Rokus werkte als hovenier bij de gemeente Delft. Zus Clazien woont aan de Maasdijk. Helaas verongelukte begin dit jaar bij mijn zus Sjaan die in Canada woonde. Dat heeft ons allemaal erg aangegrepen, want we zijn een hechte familie”, aldus Arie.

Op ons verzoek is Arie Harteveld gaan graven in zijn foto-album. Dat leverde een prachtig historisch beeld op van de Woudselaan. Onder de foto's staan telkens de bijbehorende bijschriften.

! In circa 1930 waren er aan de Woudselaan nog geen auto's. Over het paardenpad reden wel karren met paarden ervoor. Vooraan zie je de boerderij van de ouders van Arie Harteveld. Zij kochten in 1927 de grond er lieten er hun huis en boerderij bouwen op de plek waar nu Woudselaan 27 is. In de zwarte schuur op de achtergrond stonden de koeien en in het vierkante gebouw was de hooiopslag. In 1980 werd de grond verkocht en enkele tuinders vestigden er hun eigen huizen en bedrijven op. Links op de foto de woning die toen van de familie De Bruin was en er nu nog steeds staat. Arie Harteveld weet te vertellen dat deze foto op maandag is gemaakt want links op de foto hangt de was buiten!

Op deze foto, genomen tussen 1930 en 1940, is de steiger oftewel 'de stoep aan het water' nog goed te zien. Dat was een algemene wasplaats. De kinderen werden er gewassen en de melkemers van de boerderij werden er gespoeld. Arie herinnert zich nog dat het water soms hoog stond, zodat je alleen op de hoogste steiger kon staan. En hij herinnert zich nog dat het water soms erg koud was! Zo'n wasbeurt was dus geen pretje.

Overigens was er tot 1962 geen eigen waterleiding aan de Woudselaan. Bij Arie thuis was er een regenput met drinkwater. Al het regenwater van het dak verzamelde zich in de put en daaruit werd drinkwater getapt. Toen de bewoners en boeren in de vijftiger jaren van kolenstook over gingen naar oliegestookte kachels, kwam er echter veel zwavel in de lucht en werd het drinkwater vies. Toen werd eindelijk een echte drinkwaterleiding aangelegd.

Het gemaal dat onlangs is gerestaureerd en dat het prachtige opschrift EENSGEZINDHEID draagt, was vroeger een stoomgemaal en stond op het kruispunt van 2 watertjes. Midden op de foto uit circa 1950 ligt het water van de Woudselaan. Op de voorgrond ligt het voormalige Harnaswater, dat uitkwam in het water dat we nu Lots- en Harnaswetering noemen. Het gebied dat we nu Buurtschap Harnas Molen noemen, was tot 1957 vanaf de huidige Lotsweg onbereikbaar voor auto's. Je kon het bruggetje alleen lopend of met de fiets over. Vanaf de andere kant kon je het gebied wel in met paard en wagen. Op de achtergrond op de foto de boerderij van Arie Hartevelds ouders.

Toen Arie Harteveld in 1959 trouwde met Bep, liet hij een houten huis bouwen aan de Woudselaan 11a. Dit werd later vervangen door een stenen huis en heeft nu nummer 37. Daar woont hij nog steeds. Zijn vader bouwde naast Arie ook een houten huis, wat op onderstaande foto goed te zien is en waar hij tot zijn overlijden in 1984 heeft gewoond. Het huisje is inmiddels vervangen door een stenen woning wat nu nummer 39 is.

Tussen 1957 en 1962 werkte Arie Harteveld bij het aannemersbedrijf Van Vliet in Wateringen. Daar leerde hij het vak van grond-, weg- en waterbouwer. In die tijd was het gewoon dat je 's avonds de auto van de baas mee naar huis nam. Want de volgende ochtend ging je weer naar het werk of haalde vroeg ergens materiaal op. Omdat het de enige auto op de Woudselaan was, bleef die gewoon voor de deur aan de laan staan. Dat moet je nu niet meer proberen!

De winter in 1962 was erg streng en duurde lang. Op de achtergrond rechts de eerste elektriciteitsmasten die in 1959 werden geplaatst. Arie en Bep herinneren zich nog het lawaai van de draden die gespannen werden en bij wind tegen elkaar klapten, wat dag en nacht lawaai gaf: “De koeien raakten er zelfs door van slag.”

Toen de Woudselaan nog bestond uit een onverharde weg, zakten er nog wel eens vrachtwagens door het paardenpad. In de winter van 1962 zakte een oliewagen tot z'n

assen door de weg en stond er de hele dag vast. Arie Hartevelt had zelf een bedrijf in grond-, weg- en waterbouw. Maar door de strenge winter van 1962 op 1963 kon hij tot begin maart niets doen. Alles was hard en bevroren.

De aardgasbel in Slochteren voedde de economie. In 1967 werd op 5 tot 6 meter diepte van Groningen naar het Botlekgebied een enorme gaspijpleiding aangelegd. Die leiding loopt midden door het huidige gebied Buurtschap Harnas Molen.

In de afgelopen jaren zijn er regelmatig auto's in de sloot beland. Een smalle polderweg vergt nu eenmaal een voorzichtige chauffeur.

Arie Harteveld bouwde in 1969 voor zijn eigen huis een brug over het water van de Woudselaan. Op de achtergrond is de toen 4-jarige middelste zoon Marco te zien. En zijn fietsje en step staan midden op de weg. Marco Harteveld woont nu aan de Woudselaan 39, het adres waar vroeger zijn opa en oma woonden. Vijf jaar geleden liet Marco op die plek een nieuw huis bouwen.

Arie Harteveld was gewend om op de wagen van zijn baas naar huis te rijden. Toen hij later zijn eigen grond-, weg- en waterbouwbedrijf had, reed hij 's avonds ook met

eigen materieel naar huis. Dat werd echter steeds groter, zoals op de foto te zien is aan deze graafmachine op rupsbanden. Daarom verhuisde het bedrijf uiteindelijk naar een plek buiten de Woudselaan, naar de Lotsweg. Op de achtergrond zijn het huis en de kassen van John Kleijweg aan de Woudselaan 14 te zien.

Tot 1965 was de Woudselaan een koolaspad dat door de bewoners zelf werd onderhouden. De koolas kwam bij de tuinders vandaan die kolen stookten. De bewoners mochten ook koolas halen bij de Gist & Spiritusfabriek in Delft. Dat werd dan met paard en wagen opgehaald. De bewoners veegden de koolas met vegers uit over de weg. Moeders waren daar niet blij mee, want in de zomer was het stoffig en in de winter zorgde de koolas voor een blubberbende. Daar kon je zomer en winter bijna niet tegenop wassen! Later werd de laan gesfalteerd. Deze foto's dateren van de jaren 80. Toen werd de Woudselaan voorzien van een slijtlaag op het asfalt. Het glimmende deel van de weg is de teer op de weg, waarover de split, aangevoerd met grote vrachtwagens, handmatig werd ingeveegd.

Een prachtig winterplaatje, genomen in de winter van 2002.